

Υπόψη: κ. Νίκου Τόκα Βράδυ στην Πλατεία

A. Nadesse

μμ/

η/

Η ΒΡΑΔΥΑ ήταν ωραία, δροσερή στην προπαντός πολ-
 λά υποσχόμενη ανανεωμένη Πλατεία της παραδοσια-
 κής πόλης, εγκαταλελειμμένη και ξεχασμένη για δεκαετίες,
 που αρχίζει να ξαναβρίσκει σιγά, σιγά τον πραγματικό της
 συμβιωτικό προορισμό. Αν και κάποιες παραφωνίες σ' αντί-
 θεση με το νέο πνεύμα που άρχισε να πνέει στη γύρω πε-
 ριοχή εξακολουθούν να χαίνουν ως ανοιχτές πληγές στον
 περιγυρό της, υπενθυμίζοντας τα χρόνια της υποβάθμισης,
 αλλά και υπογραμμίζοντας το δρόμο που ρηθόμενοι να δια-
 νυθεί για την ολοκλήρωση της επανάκτησής της από το ευ-
 ρύ κοινό. Με τα τραπέζια έξω κάτω από τα πανύψηλα πεύ-
 κα που δέχτηκαν κι' αυτά το απαραίτητο φρεσκάρισμα ενός
 κλαδέματος μέσα στο γενικό πνεύμα του εξωραϊσμού. Οι νέ-
 οι και οι νεώτεροι ανακαλύπτουν ένα φυσικό χώρο ξεχα-
 σμένο κι' απρόσιτο στην καρδιά της παραδοσιακής πόλης.
 Ένα χώρο που προσφέρει την άνεση της ανοικτόσύνης για
 ανθρώπινη επαφή και επικοινωνία.

τα/

Για τους παλαιότερους αποτελεί μια ευχάριστη επανα-
 κάλυψη μιας για χρόνια πολλά χαμένης Ατλαντίδας συνδε-
 δεμένης με μύθους πραγμάτων, γεγονότων και προσώπων.
 Εκ πεποιθήσεως ξενύχτηδες και εθελούσιοι μύστες προ-
 σέρχονταν στο ανεπίσημο συμπόσιο υπό τη μορφή μιας
 παρατεταμένης μεσονύχτιας συζήτησης χωρίς ημερήσια διά-
 ταξη, γύρω από φλέγοντα θέματα της τοπικής και διεθνούς
 επικαιρότητας. Στην άτυπη αυτή σύναξη, της οποίας τη ζω-
 ντανή ατμόσφαιρα αναπαριστά στο γνωστό βιβλίο του "Η
 Λεμεσός σ' άλλους καιρούς" ο Κ. Πηλαβάκης, δεν έλειπαν οι
 ευτράπελες διηγήσεις και τα πειράγματα. Γνωστοί και επώ-
 νυμοι πολίτες ξεκινούσαν από τα σπίτια τους εκεί κοντά
 για να συναντηθούν σε καθορισμένο από τη συνήθεια στέκι
 της περιμέτρου της. Δεν χρειάζονταν μεταφορικό μέσο. Η
 πλατεία ήταν κομμάτι αναπόσπαστο της γειτονιάς. Δεμένη
 λειτουργικά με τις ανάγκες των ανθρώπων της εποχής.
 Λειτουργούσε ακόμη και ως κέντρο ενημέρωσης για τα κα-
 θημερινά συμβαίνοντα. Το ρόλο αυτό διαδραμάτιζε το πε-
 ρίπτερο μπροστά στο "Ριάλτο", από το οποίο μπορούσες να
 πληροφορηθείς αργά το απόγευμα/αποτελέσματα των πο-
 δοσφαιρικών αγώνων της Κυριακής, σε εποχή που δεν είχαν
 ακόμη εγκατασταθεί οι ραδιοφωνικές μεταδόσεις.

Τραπέζια, λοιπόν, έξω με τις καρέκλες και τις καλο-
 καιρινές ομπρέλες. Όλα καινούργια πάνω στο επίσης και-
 νούργιο, εξωραϊσμένο πλακόστρωτο. Μια εικόνα που προ-
 διαθέτει ευχάριστα, μια νότα αισιοδοξίας που δικαιώνει την
 από καιρού αναμενόμενη παρέμβαση στο χώρο και την
 αναγκαιότητά της. Ακόμη πιο ελπιδοφόρα η παρουσία των
 νέων. Με την πυκνή προσέλευσή τους το βράδυ της συναυ-
 λίας του δικού μας Μάριου Τόκα, πλαισίωσαν το μεγάλο πλή-
 θος που συνέρρευσε για να συμμετάσχει στο πρωτόφαντο
 καλλιτεχνικό γεγονός. Ανάμεσά τους οικογενειάρχες με τις
 φαρμιλίες και τα παιδιά τους.

Ήταν και το δροσερό αεράκι που φυσούσε, διαπερνώντας
 σε μικρές ριπές την ατμόσφαιρα, τόσο σπάνιο σε μια πόλη
 που ασφυκτιά μέσα στο τσιμέντο που ανεπίγνωστα αιχμα-
 λώτισε τους ανθρώπους της, προσφέροντας στο γενικό αι-
 σιόδοξο τόνο.

Όρα να δούμε να ξεπροβάλλουν από διάφορες γωνιές
 τις φιγούρες μιας άλλης εποχής, που τη γέμιζαν με τη δη-
 μιουργική παρουσία τους, σε διάφορους τομείς, για να συ-
 γκροτήσουν το θίασο των βραδυνών συζητητών. Ο γελοιο-
 γράφος Γιώργος Φασουλιώτης κι' ο γυμναστής Βουτουριδής
 από τους πρώτους. Αργότερα, ο και νεώτερος, φυσικός,
 μετέπειτα γυμνασιάρχης Αμφιτέρων Υδραίος, τακτικός θα-
 μώνας, γνωστός για τις παροιμιώδεις κοφτές και δηκτικές
 διατυπώσεις του, με τη γνωστή αμφιέση και το σκληρό "ρε-
 μπουμπλικό" που θύμιζε Σέρλοκ Χόλμς, προχωρεί αργά για
 να παραγγείλει τον εξίσου βαρύ καφέ του. Ώρα των αισθη-
 σεων που απολαμβάνουν μια παλλά υποσχόμενη κατάστα-
 ση πραγμάτων. Αλλά και των παραισθήσεων που ζωντα-
 νεύουν στη φαντασία εικόνες μιας περασμένης εποχής.

Αμφιτέρων
ι/